

Frunze

M Horlaci

E-un frig de toamnă ud...
pământul, un sicriu,
cad frunzele din dud,
prin păclă, încă, scriu.

La braț cu toamna trec
pe drumul către veci
și scrisul mi-l petrec
pe drumul unde treci.

Iubito, cum te știu,
te uiți, citești, și plângi,
las trupul meu pustiu
la pieptul tău să-l strângi.

Dar vraja se va stinge
cu luna între buze
și ochii tăi vor ninge
pe trupul meu de frunze.